

(המשך מעמוד 9)

● האם אני שומעת בי דברייך תיקווה לפירוק הממשלה?
היום אני לא רואה בשום מיקרה ממשלה צרה. גם לא רציתי בעבר בממשלה כזאת.

● בממשלה בזאת מתר-בים סיכוייך לשוב ולהיות שר.
עובדה היא שהצבעתי נגד ממשלה צרה.

● כשחשבת שתיכלל בי כל ממשלה שהיא...
נכון, אז חשבתי שאהיה שר בכל מיקרה. אבל לגופו של עניין, אני רואה כיום רק אפשרות של בחירות מוקדמות.

● אתה רוצה בכך?
זה יבוא במילא — בעוד כשנה.

● אני בטוחה שישבת רי-ניתחת לפירטיפרטים היכן שגאת, מדוע קרה מה שיקרה. מהן המסקנות?
חשוב מהכל: התפרקתי מכוון הפוליטי לפני שתי. לולא זאת — לא היה קורה לי מה שקרה.

● כלומר: ליבדד-הליכוד פעל לרעתך האישית.
עצם העייתי שלו פעל לרעתי. אני האמנתי שהסכמים יבדדו. הבן טיחו לי — לא קיימו. אני באמת לא חושב שלחיות שר, זה הכל... אילו היו מפקידים בידי את תפקיד ממלא מקום יו"ר המזכירות, יכולתי להתמסר לגיוס אנשים, לשיקום סניפים. אינני מבין את השיקול לעכב בעדי מלמלא תפקיד. רק הליכוד היה יוצא בשכר מפעולתי. אולי מחדרים מפני. אין לי ספק שזוהי אחת הסיבות לכך ששמו לי רגליים.

● שקיעתה של המפלגה הליברלית היתה דווקא צרי-בה לנטרל פחדים שבאלה.
נכון, המפלגה הליברלית שקיעה... אני חלמת על מיפלגת-לי-כוד גדולה, בעלת אגפים שונים, חזקים.

● והחלום התמסמם...
מזר. הנהגת חרות נותרה כולה על כנה: משה ארנס נשאר יו"ר המזכירות, שמיר — יו"ר התנועה, רויד לוי — ממלא מקומו, אריק שרון — יו"ר המרכז. מחיתי על-כך נישבת המזכירות האחרונה.

● אחרי שקיעת הליבר-לים, איך מאחורי המחאה שלך שום בוח פוליטי.
נכון, אבל אמרתי לך: פוליטיקה היא גלגל...

● אתה חש החמצה על-כך שאינך שר, דווקא בתק-פה, כמו שאומרים, "הרת גרללי"?
לא, אני יודע מה זה להיות חבר בממשלה. כיהנתי שם שבע וחצי שנים. הממשלה של היום היא מעין כנסת-זוטא.

● בכל זאת, צביטה קטנה בלב צביטונת?
אני לא אדם הנוטה לרגשות. אינני שוגה בחלומות. אני אדם מאוד פרגמטי, עם שתי רגליים על הקרקע. ברור שהייתי רוצה דווקא בתקופה כזאת, הייתי רוצה... אבל אני חושב שגם בכנסת אפשר להשיג פיע. גם להיות חבר-כנסת, זה משי-כה. בכל זאת! את לא חושבת?

● אתה חש החמצה על-כך שאינך שר, דווקא בתק-פה, כמו שאומרים, "הרת גרללי"?
לא, אני יודע מה זה להיות חבר בממשלה. כיהנתי שם שבע וחצי שנים. הממשלה של היום היא מעין כנסת-זוטא.

● בכל זאת, צביטה קטנה בלב צביטונת?
אני לא אדם הנוטה לרגשות. אינני שוגה בחלומות. אני אדם מאוד פרגמטי, עם שתי רגליים על הקרקע. ברור שהייתי רוצה דווקא בתקופה כזאת, הייתי רוצה... אבל אני חושב שגם בכנסת אפשר להשיג פיע. גם להיות חבר-כנסת, זה משי-כה. בכל זאת! את לא חושבת?

צבע, טישטוש והתחפשות — הופי-כים את היכולת להזהרות עם הי-מיפלגה לבלתי-אפשרית. לא ניתן היום להלהיב אנשים במטר שלנו, לא ניתן לגייס פעילים ותומכים, כאשר לא ברור לשם מה עלינו לנצח!"

העבודה לא IN

כשהתבקש גר כרמלי להת-ייחס לדוח, הוא העדיף להת-רכז בהתקפה על מחברו: "מבחר זה — קירבתו לדרג מקבלי ההחלטות נובעת מהיותו עוזר פרי-למנטרי... הוא אינו פעיל בתא, ואינו מעורה בו, ואינו גורם מוס-יך... הוא גם לא ריכז את הפעילות בגביעת רם, אלא רק עזר ביוםי-הבחירות... לא באו לשאול אותנו מה קרה, אלא הלכו לעסקן הראשון שתפסו, והוא לא יודע כלום... ישי כאן בפירוש אינטרס פרי-ליטי. דיין הוא יונה, ולכן הוא תוקף אותנו על כך שלא נקטנו בקו יוני."

לגבי פרשת החולצות הצהובות טוען כרמלי: "הצבע הצהוב הצליח — הוא תפס את העין... היו עוד שתי אופציות — שחור ואדום — והצבעו תפס יותר את העין. אין לזה שום משמעויות אחרות."

עם זאת ממרה גם כרמלי לחלוק את אשמת התבוסה עם מה שהוא מכנה "השפלת האלקטורלי שפוקד את העבודה", וממרה להצהיר שהוא עצמו: "תומך ביציאה מממ-שלת האחרות, והתנגדתי גם לכי-ניסה אליה, למרות שאני מזוהה (תרגישו) עם מחנה-ריבין..."

ערי הדר, יושבראש התאחדות הסטודנטים הארצית מטעם מיפי-לגת העבודה, מצדיק את מדיניות טישטוש הקשר של תא-העבודה בקמפוסים עם מיפלגת-האם: "האי-מת היא שזה טריק, שלמרנו עובד ליכוד. בחיפה הפיפור הזה עובד טוב מאוד. רק באוניברסיטת תל-אביב רץ התא תחת שם העבודה, אבל גם שם השם שונה עכשיו לטרנו (סטודנטים למען עבודה),

גם חבר-הכנסת מיכאל בר-זוהר, יושבראש ועדת "הבדיקה", שהי-רוח נכתב על-פי הזמנתו, טרם ברך נושא כה אלמנטרי. לכן, "אינני יכול לתת לך תשובה, כי לא היה עדיין ברור על כך..."

קיפול הדגלים

הדוח מקשר את מפלת העי-בודה באוניברסיטה עם חולי-שתי הכללית של מיפלגת-העבר-דה: "במשך הימים שהתגייסתי לעי-זור כמערכה, חזרתי ושאלתי את עצמי — כיצד זה שאין לנו פעי-ליט? מדוע התקשנו כל-יך לשכי-נע אנשים לרוץ מטעמנו לוועידה, ומדוע חזרו בהם חלקם והגישו את התפטרותם סמוך לבחירות? מדוע לא הצלחנו להשיג מספיק אנשים שישבו בקלפיות בשכר... מדוע תומכינו הפוטנציאליים נמנעים מלהגיע לקלפי? למה תומכי הימין והשמאל-הקיצוני לא נתקפים בל-בטים לגבי הצורך בפולטיקה של תא-הסטודנטים... מה גרם לשיתוק ולגימגום של אנשי אופק לצורך שחלקם הרגישו כהתרח-קות מהמיפלגה?"

את התשובה נותן דיין עצמו כדוח: הציבור אינו רואה במיפלגת-העבודה אלטרנטיבה לימין. דיין מתאר את מילחמת עסקני-העבודה בקמפוס כטראומתית משי-הו: "...להתובב ימים שלמים במי-עונות, במיסדרונות-האוניברסיטה ובחבר-הכיתות, ולראות כל אר-י מול העיניים. לבלות ליל-שימורים בצפייה לתוצאות המחפירות, ול-חוות את ההשפלה הכרוכה בהפיכה לתא הקטן ביותר באוניברסיטה. כל זה גורם לך להבין טוב מאוד את משמעות קיפול הדגלים של מיפי-לגת העבודה, ואת מחיר כניסתנו לממשלת-האחדות הניצחית."

לאיזה דרגה של טירוף-מערכות הגיעה מיפלגת-העבודה, בניסיונ-יה הנואשים לבריחה מעצמה, מעיר הסיפור החותם את הדוח:

החולצות הצהובות

חמוה מזעזעת של התפוררות מצטיירת מדוח סודי שהוגש לוועדת-החקירה הפנימית גידעון סער (סרצ'וסקי)

ימינה, ולפולל לבחורי נלעד ותא הסטודנטים של הימין. "קיפול הדגלים וההתנערות מההשתייכות היו, לדעתי, בעוכי-רינו, באופן קשה למדי: מצד אחד לא זכינו למעבר קלות מהימין, ומצד שני ירדנו בכוחנו גם לעומת תא-השמאל האחרים."

גר כרמלי (25) בן המושבה אבך יהודה, תלמיד-למינהל-עסקים ו-כלכלה, שהיה מועמד העבודה לראשות הסתדרות הסטודנטים, מודה שנרשם כחבר מיפלגת-העי-בודה רק לפני חודשים, אחר-י הבחירות להסתדרות-הסטודנטים. את העובדה התמוהה הזאת מס-ביר כרמלי: "אינני רואה הכרח שמועמד התא לראשות הסתדרות-הסטודנטים יירשם כחבר-מיפי-לגה... תברות זו תחושה, ולא רק אקט פורמלי. דווקא אחרי הבחי-רות, שראיתי בהן אינדיקטור להי-לך-רוח ציבורי קשה מבחינת העי-בודה, ראיתי טעם לחזק את מיפי-לגה, והצטרפתי."

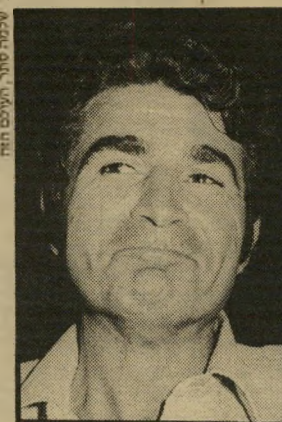
מזכ"ל העבודה, מיכה חריש, הרוח, שנשמר עד עתה הרחק מעיני התיקשורת, נושא את הכר-תרת האפוקליפטית-משהו: "העי-רות והיריבוים בעיקבות התבוסה בבחירות באוניברסיטה העברית."

הדוח נכתב על-ידי רן דיין, שריכוז — לטענתו — את הפי-עילות מטעם העבודה בקמפוס של גביעת-רם בבחירות.

דיין, חבר קיבוץ רתמים, עוזר פרלמנטרי לחברת-הכנסת נאוה ארד, מנסה לטשטש את חלקו שלו במפלגה: "עלי להבהיר כי אני חבר פעיל בתא שלנו, וכי התגייסתי לעזרה בחיית סטודנט באוניברסי-טה וחבר פעיל במישרת הצעירה של התקם."

היו"ר אינו חבר

הדוח של ריין יכול לשמש כסממן לתהליכי שקיעתה של מיפלגת-העבודה והבריחה מהרי-מוי הבלתי-מחמיא שלה. דיין מצייין ש-האסטרטגיה שנגי-קטה על-ידי אופק (תא-הסטודנטים של העבודה) היתה להתרכז בנוש-אים סטודנטיאליים, ולהימנע, כמה שאפשר, מהזיהוי עם מיפלגת-העי-בודה ועם סוגיות פוליטיות כל-שהן. מועמד התא, גרי כרמלי, אף הכריז כי אינו חבר מיפלגת-העי-בודה ואינו מתכוון להיותו כזה, נוסף על הצגת עמדות מדיניות ניציות ביותר. מבחינה זו היתה מגמה כללית של התא להתיישר

בר-זוהר

כרמלי

חריש

במטרה ליצור זיהוי יותר סטודנ-טיאלי ופחות מיפלגתי. עכשיו זה לא כל-יך IN להזהרות עם מיפי-לגת-העבודה, וגם במיפלגה מוד-עים לזה שצריכים להיות פרוק-טיים."

אך זה מסתדר עם דיכרי חריש ש-אני, לכל אורך הקו, נוקט מדי-ניות של קידום חברים, שמונעים להיות גאים בחברותם במיפלגת-העבודה, וזה יהיה נכון גם לגבי ציבור הסטודנטים..."

ציון צמירי, העולם הזה